

Z P R A V O D A J

o životě a činnosti spolku, který se zabývá
zajišťováním speciálně cvičených psů
pro zdravotně postižené a osvětou v této oblasti

Prosinec 2014

... a my ho pomůžeme zajistit

Vážení a milí přátelé,

Tradičně vám v předvánočním čase přinášíme nové číslo našeho Zpravodaje. Přečtěte si, jak vaše příspěvky a dobrovolnická práce pomohly změnit život jednotlivcům a jejich rodinám. Chytří pomáhající psi jsou překrásným dárkem pro lidi, kteří většinou už od narození bojují s nepříznivým zdravotním stavem, jak fyzickým tak psychickým.

Na míru vycvičený pes svému majiteli i jeho pečovateli usnadní sebeobsahu, podá mu cokoli, co potřebuje a bere to jako hru, tudíž klient nemá pocit, že pořád někoho obtěžuje. Je podnětem k pravidelným procházkám a pomáhá v komunikaci s okolím. Pro děti je neúnavným společníkem při hrách, které rozvíjejí jejich motoriku a v kolektivu i sociální vztahy. Přehřívání při polohování zklidňuje a uvolňuje ztuhlé svaly a někdy i křeče.

Za pomoci vás všech jsme za 14 let naší existence předali 116 na míru vycvičených psů.

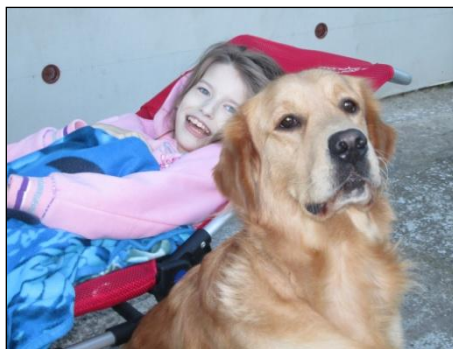
Jménem všech jednotlivců a rodin, kde psi převzali část péče na sebe i jménem svým všem mnohokrát děkuji a přeji krásné a klidné Vánoce a v novém roce hodně štěstí, pohody, energie a hlavně zdraví.

Ing. Andrea Kaufmanová
předseda spolku Pes pomůže

Fedor a Dominika

Z dopisu maminky: Když nám ho přivezli na ukázkou, hned přišel k posteli, kde ležela moje dcera. Hned věděl, kam má jít. Když byla

Dominika ve zdravotní stoličce, tak Fedor k ní pomalu chodil, a když se lekla, tak pomalu od ní odešel. Natrvalo přijel za dva měsíce a byla jsem překvapená, že se mu vůbec nestýská.

Dceři podává hlavně panenky. Když beru dceru na přebalování, už ví a jde a přinese mi plenu a pak hned nato vlhčené ubrousky. Umí také sundávat ponožky. S Domčou často polohují a oba jsou u toho moc spokojeni. Poslouchá pěkně i venku když je na procházce.

Joe a Nela

Z dopisu maminky: Nelinka má opožděný psychomotorický vývoj, mentální retardaci, ale konkrétní diagnózu nám nikdo neřekl, ani proč se tak stalo. Proto jsme zkusili všechno možné, jak jí pomoci v rozvoji. Babička s dědečkem mají labradora Arona. Zpočátku se ho Nelinka bála, i když má velice rád děti a drží jak „beran“, tak byl na Nelinku moc živý a lekala se. Později se karty obrátily a Aron pomalu utíkal před Nelinkou. Když jsme viděli, jak spolu pěkně fungují, jak se Nelinka naučila chodit po nerovném povrchu díky Aronovi, tak jsme zvažovali pořízení nového psa. Na internetu

jsem našla stránky Pes pomůže. Komunikace byla výborná! V říjnu mělo dojít k předání pejska, ale v září jsme to už nevydrželi a jeli jsme se na Joeho podívat k paní cvičitelce. Nelinka se zprve bála, ale za chvíli už za Joem chodila a byla spokojená. S paní cvičitelkou jsme aspoň měli možnost si popovídat a upřesnit si detaily o předání.

Když nastal den předání, tak jsme se nemohli dočkat a Nelinka jak kdyby to věděla nemohla také dospat. Když paní cvičitelka přijela a otevřela kufr od auta, Joe vyskočil a nastalo velké vítání. Nelinka byla moc šťastná. První dny byly náročné, Nelinka neměla čas na jídlo, na nic. Jen chtěla být s Joem a zase Joe s Nelinkou. Byli jako neřízené střeby. Takže jsem byla ráda, když Nelinka usnula a Joe také.

Za pár dnů se to srovnalo. Joe s nadšením odnáší plínky, sbírá věci a pro Nelinku je úžasným kamarádem a taky hnacím motorem. Díky němu neposedí a je spokojenější a veselejší. Nelinka se ráno vzbudí a hned leze z postele a jde za Joem. Po školce proběhne vítání a pak nekonečné přetahování o hračky. Nelinka bere Joeho hračky a Joe zase Nelinčiny. Takže Nelinka si hraje s uzlíky a Joe s panenkami.

Od té doby, co ho máme, se Nelinka naučila usínat sama. Což je pro nás velká úleva, ale hlavně pokrok. Joe samozřejmě chodí se mnou Nelinku uložit, to už je náš rituál. Jsme moc vděční za Vaši pomoc a tak úžasného člena rodiny a pomocníka jako je Joe. Moc děkujeme !!!

